

RADE KRSTIĆ

Vsakdanjost *mimoidočega*

Sum

Sumiti se da.
Sovražnika.
Prijatelja.
Kogar koli.
Sum je vedno isti.
Včasih podvomiš.
Odpre se ti novo.

Iz suma narediš žito,
v katerem tlijo goreče slutnje
in se naznanjajo bogovi.

Sovražnica

Včasih srečaš
sovražnico,
ki te pljune
v obraz
in odide.

Spremljaš jo.
Prekolneš jo.
Ne daš ji miru.

V tem času je ona
daleč in drugje.

Pomenki

Vsakršni.
Nekdo pove to,
drugi govori o onem,
tretji samo molči
in si misli svoje.

Stvari so zapletene,
ko prihajajo
v skrivnostih
na dan.

Pristaviš uho
in zamižiš.

Maja

Tb je ena navadna,
mala deklica,
ki študira
dramaturgijo
in filozofijo.

Povabiš jo nekam.
Noče, ker je emocionalno
iztrošena in prazna.

Poveš ji pravljico.
Nenadoma se vsa spremeni.
Tako bi ti rada vrnila.

Jordan

Ta revež
je na vozičku.
Peljejo ga mnoge roke.
Včasih piše tudi pesmi.
Včasih bere težke knjige.

O njem se ne da veliko napisati.
O njem bi se dalo veliko govoriti.
Priklenjen je namreč in nemočen.

Tudi naš dekan ga je srečal.
Kupil mu je velik sladoled.
Peljal ga je na slastno pizzo.
Zato je danes spoštovan.

Radio

Vsi ga poslušamo.
Včasih prinaša dobre novice,
včasih slabe.
Včasih osmrtnice.
Včasih želje poslušalcev.

Če si preveč vztrajen,
se ti premaknejo črke
in potem ne moreš
več napisati
poslovnega pisma.

Res je:
samomor je včasih tako
izredno blizu!

Spremljati jo
Preklesati jo.
Ne dati v miru.

Vsem želim.